

Budapest, 1913. február 8. – Budapest, 2002. június 15.

1933-ban a moszkvai Építőipari Műszaki Egyetemen építészmérnöki oklevelet szerzett, 1934-től 1945-ig a moszkvai Textilprojekt és a moszkvai Metalokonstrukcija tervezőmérnöke volt. Hazatérése után az Országos Építésügyi Kormánybizottság, illetve a Fővárosi Közmunkák Tanácsa Építési Osztályának vezetője 1945. augusztustól 1947. novemberig, majd az Építéstudományi Központ, illetve az Állami Építéstudományi és Tervező Intézet alapító igazgatója. 1948. decembertől a Magasépítési Tervező Intézet igazgatója 1949. októberig, az Építésügyi Minisztérium VII. sz. Tervezési Főosztályának vezetője 1948-1951-ben. 1951. szeptembertől 1982. decemberig megszakításokkal az ÉME, ÉKME, illetve a BME Építőmérnöki Kar Városrendezési Tanszék egyetemi tanára, a tanszék vezetője; az egyetem rektora (1960–1964; ÉKME; 1969–1975; BME). 1956 és 1960 között Budapest főépítésze, 1964-től 1968-ig építésügyi és városfejlesztési miniszter-helyettes. Urbanisztikával, településtervezéssel, városrendezéssel, a falu és város lakóterületeinek kialakításával és építészetével, építészettörténettel, ipari létesítmények tervezésével kapcsolatos kutatásokkal foglalkozott. A műszaki tudományok doktora 1959-től. 1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, MDP, majd MSZMP tag volt; 1950-ben egyéves levelező felsőkéaderképző tanfolyamot végzett.